

The Holy See

UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI CHRYSYTA

PAPIEŻ FRANCISZEK

ANIOŁ PAŃSKI

*Plac Świętego Piotra
Niedziela, 2 czerwca 2024 r.*

[Multimedia]

Drodzy Bracia i Siostry, Dobrej niedzieli!

We Włoszech i w innych krajach obchodzona jest dziś uroczystość Bożego Ciała. Ewangelia liturgii opowiada o Ostatniej Wieczerzy (Mk 14, 12-26), podczas której Pan wykonuje gest oddania się – w istocie, w łamanym chlebie i w kielichu ofiarowanym uczniom jest On sam, dający siebie całej ludzkości i ofiarowujący się za życie świata.

W tym geście Jezusa, łamiącego chleb, jest pewien ważny aspekt, który Ewangelia uwypatnia słowami: „dał im” (w. 22). Utrwalmy sobie w sercu te słowa: *dał im*. Eucharystia bowiem przywołuje przede wszystkim wymiar daru. Jezus bierze chleb nie po to, żeby go samemu spożyć, ale żeby go połamać i dać uczniom, ujawniając w ten sposób swoją tożsamość i swoją misję. Nie zachował On życia dla siebie, ale oddał je nam; nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, ale ogołocił się ze swojej chwały, żeby dzielić nasze człowieczeństwo i umożliwić nam wejście do życia wiecznego (por. Flp 2, 1-11). Jezus uczynił darem całe swoje życie. Zapamiętajmy to: Jezus uczynił darem całe swoje życie.

Rozumiemy zatem, że celebrowanie Eucharystii i karmienie się tym Chlebem, jak to robimy zwłaszcza w niedziele, nie jest oderwanym od życia aktem kultu czy po prostu chwilą osobistej pociechy; musimy zawsze pamiętać, że Jezus, wzięwszy chleb, *dał go im*, zatem komunია z Nim

uzdalnia nas do tego, byśmy i my stali się chlebem łamanym dla innych, zdolnymi do dzielenia się tym, czym jesteśmy, i tym, co mamy. Św. Leon Wielki mówił: „Nasz udział w ciele i krwi Chrystusa nie ma innego celu jak ten, byśmy się stali Tym, którego spożywamy” (*Kazanie XII o Męce Pańskiej*, 7).

Bracia i siostry, oto do czego jesteśmy wzywani – abyśmy się stali tym, co spożywamy, abyśmy się stali „eucharystyczni”, to znaczy osobami, które już nie żyją dla siebie (por. *Rz 14, 7*), według logiki posiadania, konsumpcji, ale osobami które potrafią czynić własne życie darem dla innych. I tak dzięki Eucharystii stajemy się prorokami i budowniczymi nowego świata; kiedy przezwyciężamy egoizm i otwieramy się na miłość, kiedy pielęgnujemy więzi braterstwa, kiedy uczestniczymy w cierpieniach braci i dzielimy chleb oraz zasoby z tymi, którzy są w potrzebie, kiedy oddajemy nasze talenty do dyspozycji wszystkich, wówczas łamiemy chleb naszego życia tak jak Jezus.

Bracia i siostry, zadajmy sobie zatem pytanie: czy ja zachowuję swoje życie tylko dla siebie, czy daję je jak Jezus? Czy poświęcam się dla innych, czy jestem zamknięty w moim małym „ja”? I czy w codziennych sytuacjach umiem się dzielić, czy też zawsze zabiegam o własne korzyści?

Niech Maryja Dziewica, która przyjęła Jezusa, Chleb, który zstąpił z nieba, i ofiarowała się całkowicie zjednoczona z Nim, pomaga także nam stawać się darem miłości, w zjednoczeniu z Jezusem w Eucharystii.

Po modlitwie *Anioł Pański*:

Drodzy bracia i siostry!

Zachęcam was do modlitwy za Sudan, gdzie trwająca od ponad roku wojna wciąż nie znajduje pokojowego rozwiązania. Niech zamilknie broń, a dzięki zaangażowaniu lokalnych władz i społeczności międzynarodowej niech zostanie udzielona pomoc ludności i wielu przesiedlonym; niech sudańscy uchodźcy zostaną przyjęci i znajdą ochronę w sąsiednich krajach.

I nie zapominajmy o umęczonej Ukrainie, Palestynie, Izraelu, Mjanmie... Apeluję do mądrości rządzących o powstrzymanie eskalacji i o podjęcie wszelkich wysiłków na rzecz dialogu i negocjacji.

Pozdrawiam pielgrzymów z Rzymu i z różnych części Włoch i świata, zwłaszcza z Chorwacji i Madrytu. Pozdrawiam wiernych z Bellizzi i Iglesias; Centrum Kultury „Luigi Padovese” z Cucciago; postulantki ze zgromadzenia Córek Oratorium; oraz grupę „Jazda rowerem dla tych, którzy nie mogą”, przybyłą rowerami z Faenzy do Rzymu. Pozdrawiam młodzież Niepokalanej.

Życzę wszystkim dobrej niedzieli. Proszę, nie zapomnijcie modlić się za mnie. Życzę smacznego obiadu i do widzenia!